

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Carmina, II. Teil - Cod. Karlsruhe 1610

Kurrer, Carl Philipp Friedrich

[S.l.], 1788-1796

Kellero

[urn:nbn:de:bsz:31-68596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-68596)

Et qua letitia me perfutere lesentem!
 Ausu, boni menti contis it inde mea!
 Quae lesi puer et iuuenis puerilibus ausu
 Prævisum, illa bonas me docuere pueras
 Latas crasi, si quas recessit. Sic exilit, atque
 Tanta, cui dudum rote tetendit ausu
 Nunc aliter multo lesi, scriptoris acumen
 Scribere admirans, inochiusque ferax,
 Me labor impensus iudic me copia rerum
 Ordans, inuenerunt, aptas, verba rei
 Interdum res, deluere, videre, quot umbras
 Sparsit in mundum coeca superstitio.
 Sape totas salubras, iuuenalibus, quæ mihi prius
 Semper etas, carmen, sapia tuum, Marti.
 Sape tuas adas, venusime pœta, tuasque
 Formas prouidens, cotidieusq, doctus,
 Sub vinctis pinas, patuli vel roboris, umbra
 Gaudeba gustare, non mihi nota prius
 Fines scilicet vetera imitandi magna cupido
 Cui morem, sepsi, cum fuit hora vacans,
 Non imitatorum, nisi mihi duxerit, facultas
 Fuit dicendi, quos penas ulla fuit,
 Et tu lesisti, Sacramis mea carmina, nec, quæ
 Cantaram, vocas displicere tibi,
 Mea reliquis cecidi, nisi lasus, me fallit eorum
 Quæ, ea tradideram, diuina iure legi
 Sape mihi, predi tandem, dixen, later
 Non deest in tenebris carmina digna dicere.
 Arident nobis adriachenaq, peritis
 Omnes, et laudis, creder, lat inde ferus!
 Quæ, mei, tetus alius placere, parenti,
 (Augurio, tutos, inplacuisse, suo,
 Cui fuit in votis, et divulgatur, et ipse
 Hoc, sibi conciliet noimen in obo, modo.
 Arderet exsponsit, quos aut incursit, fedit,
 Nereus, aut, vltis, uerba, pœna, more,
 Pluribus, exsponsit, breuiter, qua, facta, fuisse,
 Exsoluit, luma, qua, carmine, pœna,
 Sic, parata, nois, et, pœnis, ducta, solita
 Sollicite, aut, constituit, dare.

Sicut pietas sibi monumentum muneris laudat
 Optandamq; supra credidit esse nihil
 Sed scilicet oculis nostram generantem a nem
 Cui tua videbant muneris, tota rotas,
 Et deo, vel patri, cum scripsit Latina legat, nil
 Inde sibi quatuor Bibliotheca videns. 35
 Sic subscipio solum legit lectumq; tenuit
 Auctori, magis non sine laude, sed
 In meliora tamen rem tempora descendit istis
 Tempora non scriptis nostra favere dolens,
 Sic ego perdiditram tempore, oleumq; operamq;
 Mista quidam scripsi, nemo Res illa, legit.
 Fieri, cum nil solet. Hinc illas esse potest
 Quas, tanta cupido fama vocare solet.
 Optatus avido, si sola mala laudibus et ista,
 Anq; suis foras, qua ceperat, maneat. 40
 Nil reliquum video, nisi, quae nulla tempora orlem
 Invidere meo scribere. Tace manu
 Et, ne delitiant intra mea scripta processus
 Mittere scripta vixis, quae placere prius
 Meticulam, streba scilicet, vixit
 Non nova succedent illis, sunt optima. Pena
 Arct, eanturum destituitq; vigor.
 Nonnumquam conice intendant optima curam
 Acin totam summa sedulitate domas. 45
 Etia docta vixi, sibi vix prodere quid, atq;
 Nil frugus natis inde redire, quereant
 Tardis in laem, crebes, si vox mihi, occiderat aures
 Et incerta: Mavis sic aliquando vale.
 Sed quam tande vale. Mens horret, famibus haret
 Vox, valeant, valeant perpetuoq; mihi.
 Atque ante semel felicia tempora, Mavis
 In quos scilicet, me revocare curret.
 Discere litterulas coqui, sententia volente,
 Cui non parva mea cura salutis est. 50
 Cumq; per officii rationes, se foret ipsi
 Tempus, quo sacro prima dementa daret,
 Moribus, eximia iuvenes, ita diuq; tenello
 Favit, et illorem promovet opo,
 Quamq; faceret illis operam cavere, ipsi
 Navantis nato, par retulere pati.

Nec tenuit parca mens virida, et absq. labore
 Ingenium capiens tradita quaeq. mihi
 Libera meq. benigna, fuit primaq. otio, quae de
 Sigeon. studi. post elementa, genus
 Me. medicum, patrias qui saepe inuiserat adas,
 Meibus adtrauit, collegisq. suis,
 Pia blandus doctusq. simul fuit, illius asten
 Antetia. reliquit artibus inde puor
 Sed rursus alias suos signatura parentis
 Praecepit studiis, materis amorq. pra
 nio artis medica, studium profusius e. sa,
 Paucendum minus esse, sibi, sciens,
 Paucum studio me destinavit, hoc et
 Et preces imitor, consulente, suos
 Me nihil e. conculca. qd. se, vidisse putarunt
 Aura soplanda, uttore, vici
 Consilium materis collaudaret benignus
 Pollicenti vobis cetera fereq. mihi
 Succum Cordus indeminna dicit alumnus
 Qui me decreto misit in hunc san;
 Inno. transorogus decedens tendo per Alpes,
 Nihil ad fontem, Blave. tuncq. vado,
 Deinde Bebenhausen, sentoris ad hunc recedon,
 Ceterius studiis emittendus ibi. 65.
 Fidi rursusque paterum invenereq. magistri
 Exornatis meritis consiliisq. suis
 Interdum frenis domuere, in devia quavis
 Ne vigor indomitus me iuveniles agat.
 Maxima pars licentiam vita, et manere fuita est,
 Quae tamen illorum nomina cara mihi
 Fuit adhuc, quos nunc exornat sacra, labores
 Post bene transactos in fela, hinc viderem.
 Te oratus primam memore, blandissime faceret,
 Tu cadentem rescodis per quam nocte bonum.
 Tu, patre priusdo, plus, quam pater ipse fuiti,
 Nec rursusq. si ubi lapsus eram.
 Non, mihi, quae ante meo mihi sit quoq. lingua, per anos
 Quis hincos fecerit, commemorare queo,
 Fide sileo, laudemq. teras praestantibus illis
 Saepuo, tam iuvenes quos quoq. fuit amor.

Non quid opus nullis cum laudatissimus et te
 Plankius censeat laudibus ipse palam
 Excipiens partem patris quem robur ad omni
 Nox innoxia nobis Willhelmus atter eris. 75.
 Sit requies felix illis, concilio, crenum
 Ambobus! vivant incalescent, q. die
 Ad Vici ripam promotus, ab eis pepondi
 Clarorem meritis, et pietate, vobis
 Quis, prius iuvenis, fuerant scilicet amici
 Natam invenit pro bonitate sua.
 Tamus honos vestris meritis sit, gratia summa
 Jamq. dedit vobis premia digna Deo.
 His ducibus, sociis stimuloq. ad tentibus hora
 Litterulis plura pratoribus sacis. 80.
 Quante mihi iuvenis generarent gaudia, pector!
 Et quod duxerunt pectora cara mihi!
 Ut nunc exilio, socium si certo iuventa
 Ante alios plura qui mihi carus erat,
 Pinguis, valido circum! Functis discucimus olivis
 Tempora, que nobis pratoribus die,
 Quis, vobis nobis, noctibus, sedalibus et qua
 Contigerint, quoniam forte fuerant li.
 Quorum mors e nostro numero subtraxerit, et quo
 Nocto! nun scholas iugent ciba patrem! 85.
 Et sic notumquam latet sermonibus istis
 Te milerit genitus, lacrymisq. fluunt.)
 Imensus gradium studium ex lege statutum
 Coligo sarcinulis metropolitans, pota,
 Tentandus patria qua me multavit, ad usum
 Et tuus sum, tempus perdidit anme meam!
 Satis feci Patribus! Patria me dedit, sacis
 Jamq. mihi sedas fixa laboris erat,
 Consilium melius tamen me, patris amico
 Non moderante nisi, sors inopina cubet. 90.
 Hoccor a sacis, mihi qua placuerit, magistram
 Et mox exor pueri nobilitatis agam
 Non comes illius natali sede relicta
 Litteris navigio transeo, hinc, tuum,
 Latitias, satis Faustas has capto per oras,
 Multorum mores oppida multa videns.

Fratres amici vicin, quas interra meos mea sacra
 Memorant, mihi conciliant amor.
 Vix mihi quid deceret peccotumam munere amici
 Revertente sibi me volvere dato
 Adiecit primam, fateor mihi mores ea blanda
 Verbum mea amicos inter utamur, fratror.
 Tu patrias oras repetens, quidquid mihi restat,
 Inter conuictusansuino tempus ad am!
 Mene peccariniu iungam, maneamq. relicta
 Prosus ibi patriâ. Picit et huius amor.
 (Ut bene contulit mihi meus praesaga rustorum
 Nunc. Nihil tractus sub quibus ille gerunt.
 De dolco scio, Julia et amocora pami? nunc
 Circa docto tuo, disitid, tuisi) 100.
 Jamq. redur patriâ, totam hic dedica, troya
 Felixa, disfirmiles, ad sibi morte vivit.
 Nulla tali mihi orata memis didici tamen inde
 Cibus apta meis pastea multa sumat.
 Nec latis canuora mechi hinc tempora, dulce
 Rex varias causas sede manente fruor.
 Nunc ea, que didici, pepeli conuictore in, vris,
 Cui canuora patriâ, me, mihi cura fuit,
 Sed, mihi quas passus hinc cura reliquerat, heri
 Litterulis fuerant innocens, sacra.
 Pastores repeti. Me vis quid tale putantem
 In socias retulit fona Latina sacra
 Ep. meis latheti proccis me sponte vocarent
 Quem sem, visum, dignus honore novo.
 Laudibus cunctis, verbis lactatus amicus,
 Sidera iam facit partice prima meo.
 Spem verbi dextere boni, qui nuncius adire
 Quo nunc depresso, me volere noua.
 Sed, quis illa mihi deciperet nunc, et quid honois
 Te volo, video vider, parumve, boni. 100.
 Sape subit desibus tristis sententia mentem:
 Cuias cum volam, feliciamne meas?
 Penamlemno, dice mihi qui placuere, libellus
 Torquios, catus doctodiciq. legem:
 Vitridus esse mihi iam cepit, Apollo naverca
 Pallad, cur illi seruo vultus adfuso?

Ne liget, et lateo Mea si retroasa valorem
 Tempora, curarem rursus, mensuramq; domum
 Inq; libros legesem vacuo mihi tempore, casto
 Essent, quae referunt, quidquid in orbe meo. 10.
 Suis mihi, quae didici, si non conceditur est;
 Proferant: Quis modo lampas spectra iuvat?
 Visibiles inservit si prostat aperta; Sed omni
 Procius fere caret tecta, peritq; brevis.
 Et mihi quid laudes, quid verba vel optima present
 Si patria potam non faret aura mihi?
 Peram: liberius (fortasse licentius) a quo
 Pivis, ais: fama sitrihonda gides!
 Non fama stiam fallit, si crederet eundo?
 Quis modo munda fuit, mox alq; pariteris ait, de
 Nescio blandis simulatas harreo moros
 Et vni studeo duos, amos, locos,
 Sed, Tainacensis quod postulat unum et alter
 Stropas inuabatur, fano recuso iugem.
 Id fatcor. Potasse meo, offenditur ille
 Meritis, adredit nomen et inde mecum.
 Meo caret nomen. Aliis non deficit argens,
 Despicionemve oculis pueribus atque cas.
 Tirocinat aliis blandus sua lumina claudat
 Sorsq; illas inuauit fausta, tacit vel amor. 10.
 Non quidem, noui, neder iam liberat omni,
 Ingenio quosdam debeo forte meo,
 Deocta mihi quosdam contraxit vita perire,
 At quous peres crimine vno tamen,
 Nec mihi neglectam partem quis meritis vllam
 Obiciat, facis quod satis esse peto,
 Libertate fruor, nec cuius nescio, nec me
 Debas res contra scabere fento mihi,
 Inde nec inuideo si me fortuna latero
 part. Iam rite latet, ne scit honoreis omes. 10.
 Nec me, (quod later) tam cura domestica torquet,
 Ad fallit nesper lux peramida mihi,
 E decimis reditus, quos eruit vror, et auarit
 Sedula, suspredatret sat mihi, satq; meo.
 Hinc, vobis vbi vera meo accessio fiet,
 Dis meq; vectura sumibus inde noua,

Me de morte mee consultum cedere daco.
 Pana semel sortis spes melioris erit.
 Anterea nates non misis, vivere praestat,
 Non tamen hostis ere, vel male gratus iis.
 Nam mihi morte cadant ea gaudia multa, fauore
 Cultori quondam qua deuotio mihi.
 Nec, quae iis dixi, vale mea reuocare pigebit
 Postea, cum priquam incus mihi lata redit.
 Liberius scripsi, scripsi, Kellero! Tibi cui
 Non, motu mentis parare sensa licet.
 Tandem nam nati me totum et diligis inde
 Ex quo me nati, totum adery misis.
 Inde Tibi gratus si vis bona, gaudia quaevis
 Opto, namq, vale. Sed inuicor esto mihi!

Frange leues calamos, et si inde, Thalia! Libellos.
 Matialis.